

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 387

гр. Пловдив, 31.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20225001000681 по описа за 2022 година

Повод за образуването му са три на брой жалби.

Едната е с вх. № 268 788 от дата 27.09.2021 г. на Сз ОС.

С нея „К.-Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. С.З. с предишно
наименование „Т.К.К.” АД обжалва постановеното от С. окръжен съд по т.
дело № 318 от 2019 г. решение № 260306 от 01.09.2021 г. поправено с
решение № 260090 от 03.08.2022 г. в частта, с която се:

- ПРОГЛАСЯВА за нищожен Договор за гражданско дружество,
сключен на 26.02.2016 година между „Т.К.К.” АД, ЕИК ***** и „Х.Б.У. -
К. ЕООД, ЕИК ***** преобразувано чрез прекратяване без ликвидация и
вливане в „Б.” ЕООД, извършено по реда на чл.262 от ТЗ.

- ОТХВЪРЛЯ предявения от „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. против
„Б.” ЕООД, гр. К., ЕИК ***** иск за присъждане на обезщетение за
нарушение /неизпълнение/ на чл.28 от Договора за гражданско дружество,
сключен на 26.02.2016 година, изразяващо се в разрешаване ползването на
водопровода от лице, което не е съдружник - „З.-*****“ ООД, без съгласието и
въпреки противопоставянето на „Т.К.К.” АД в размер на 180 699,87 лв.

- ОТХВЪРЛЯ предявения от „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. против
„Б.” ЕООД, гр. К., ЕИК ***** иск за присъждане на обезщетение за
нарушение/неизпълнение/ на чл.26 от Договора за гражданско дружество,
сключен на 26.02.2016 година, изразяващо се в разпореждане с участието на

„Х.Б.У. - К. ЕООД в Договора за гражданско дружество, извършено чрез осъществено преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник в размер 5 000 лв. съставляващи част от общо дължимите на 180 699,87 лв.

В жалбата се изразяват съображения за недопустимост на решението в частта прогласяваща нищожността на договора и се иска обезсилването му. Излагат се и доводи за неправилност на решението в частта отхвърляща осъдителните искове, иска се отмяната му и постановяване на друго уважаващо същите.

Насрещната страна намира същата за неоснователна.

Втората жалба е с вх. № 269584 от 02.11.2021 г. на Сз ОС.

Тя също е против постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 318 от 2019 г. решение № 260306 от 01.09.2021 г. поправено с решение № 260090 от 03.08.2022 г. Подадена е от „Б.“ ЕООД, гр. К., ЕИК *****. С нея то се обжалва в частта, с която „Б.“ ЕООД, гр. К., ЕИК ***** се осъжда да заплати на „Т.К.К.“ АД, ЕИК *****, гр. К. сумата от 60 233, 29 лв. представляваща компенсаторно обезщетение за даденото от „Т.К.К.“ АД /стойността на реконструкция на водопровода от помпената станция до Сондаж №К-3 в гр.К./ по нищожен Договор за гражданско дружество, сключен на 26.02.2016 година между „Т.К.К.“ АД и „Х.Б.У. - К. ЕООД, преобразувано чрез прекратяване без ликвидация и вливане в „Б.“ ЕООД, извършено по реда на чл.262 от ТЗ .

В жалбата се излагат подробни съображения за неправилност на решението в тази му част, иска се отмяната ѝ и отхвърляне на този иск.

Третата жалба е с № 263101 от 24.08.2022 г. на Сз ОС.

Тя е подадена от „К.-Т.К.К.“ АД, ЕИК *****, гр. С.З. с предишно наименование „Т.К.К.“ АД. Насочена е против постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 318 от 2019 г. решение № 260090 от 03.08.2022 г. в частта, с която се **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на „Т.К.К.“ АД, ЕИК *****, гр. К. за постановяване на допълнително решение относно предявен иск от „Т.К.К.“ АД, ЕИК ***** против „Б.“ ЕООД, гр. К., ЕИК ***** за присъждане на обезщетение за нарушение/неизпълнение/ от страна на „Б.“ ЕООД на чл.27 от Договора за гражданско дружество, сключен

на 26.02.2016 г. в размер на 5000 лв. като част от общо дължимите 180 699,87 лв.

В нея се излагат подробни съображения за неправилност на акта по чл. 250 от ГПК. Те са свързани с това, че съдът е бил сезиран и с иск на „Т.К.К.” АД, ЕИК ***** против „Б.” ЕООД, гр. К., ЕИК ***** за присъждане на обезщетение за нарушение/неизпълнение/ от страна на „Б.” ЕООД на чл.27 от Договора за гражданско дружество, сключен на 26.02.2016 г. в размер на 5000 лв. като част от общо дължимите 180 699,87 лв., като в хода на производството той е бил увеличен на 60 233, 29 лв. и това увеличение е било допуснато от съда. Сочи се, че този иск е бил предявен като главен по отношение на иска против „Б.” ЕООД, гр. К., ЕИК ***** се осъждането му да заплати на „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. сумата от 60 233, 29 лв. представляваща компенсаторно обезщетение за даденото от „Т.К.К.” АД /стойността на реконструкция на водопровода от помпената станция до Сондаж №К-3 в гр. К./ по нищожен Договор за гражданско дружество, сключен на 26.02.2016 година между „Т.К.К.” АД и „Х.Б.У. - К. ЕООД, преобразувано чрез прекратяване без ликвидация и вливане в „Б.“ ЕООД, извършено по реда на чл.262 от ТЗ. По тази причина се прави извод, че е логично преди направеното произнасяне по същество на този иск да се разгледа и главния такъв споменат по - горе.

По тази жалба отговор от насрещната страна не е подаван.

Във връзка с актовете, които се обжалват с описаните по - горе жалби следва да се посочи, че според чл. 250 от ГПК страната може да поиска да бъде допълнено едно постановено решение, когато с него съдът не се е произнесъл по цялото ИСКАНЕ, т.е. по целия спорен предмет, с който е бил сезиран. Това сочи, че с допълнителното решение съдът извърша отстраняване на своя пропуск, като разрешава ПО СЪЩЕСТВО със СПН спор, за който е пропуснал да се произнесе в постановеното решение.

Казаното сочи, че преди да се постанови акт от този тип следва да се извърши преценка е или не е налице твърдения с молбата по чл. 250 от ГПК пропуск. Тази преценка е от процесуално естество и с оглед нормата на чл. 250, ал.2, изр. 2 от ГПК се прави в закрито заседание. При липса на сочения в молбата пропуск съдът не е изправен пред ситуация да разглежда даден гражданско правен спор по същество. По тази причина според чл. 252 от ГПК

следва да постанови определение, с което да откаже допълването. Този акт с оглед характера си подлежи на обжалване по реда предвиден в чл. 274 и сл. от ГПК и жалбата следва да се разгледа в закрито заседание.

Въззивната инстанция от своя страна при положителен отговор на въпроса за наличието на основания за допълване дължи отмяна на отказа за допълване на решението и следва да върне делото на първоинстанционния съд за разглеждане по същество на спора, за който липсва произнасяне с първоначалния съдебен акт, като по този начин се спазва и предвидения в ГПК триинстанционен ред за разглеждане на гражданските спорове. От своя страна ДОПЪЛНИТЕЛНОТО РЕШЕНИЕ, с което се извършва преценка по същество за съществуването или не на претендираните с неразгледаната искова претенция права вече подлежи на обжалване по общия ред и следва да се разгледа в открито съдебно заседание.

Казаното съобразено с факта, че с решение № 260090 от 03.08.2022 г. е отказано да се постанови допълнително решение сочи, че в закрито заседание ПАС дължи произнасяне по жалбата срещу този отказ.

При установена липса на предпоставки за допълване отказът ще се потвърди, а делото трябва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание на останалите жалби.

При неправилност на отказа и отмяната му следва да се процедира по начина споменат по-горе - връщане на делото на Сз ОС за постановяване на решение по същество на неразгледания иск. Това връщане ще е пречка за разглеждане на жалбите по решението, с което е извършено произнасяне по същество по останалите искове. По тази причина производството по настоящето дело относно същите ще следва да се прекрати и те да се върнат на Сз ОС за последващо изпращане на ПАС, но след приключване на производството по чл. 250 от ГПК с решение по същество на спора.

В случая е без значение факта, че първоинстанционния съд е наименовал постановения от него акт „РЕШЕНИЕ” по причина, че характерът на същия се обуславя не от наименованието му, а от произтичащите от него последици, т.е. в частта, с която е оставена без уважение молбата по чл. 250 от ГПК той има характер на „ОПРЕДЕЛЕНИЕ”.

С исковата молба станала причина за образуване на т. дело № 318/2019 г. по описа на Ст ОС от страна на „Т.К.К.” АД против „Б.“ ЕООД са били

предявени три обективно съединени осъдителни иска базиращи се на доводи за неизпълнение на задължения от страна на ответника по сключен на 26.02.2016 г. Договор за гражданско дружество между „Т.К.К.” АД и „Х.Б.У. - К. ЕООД, преобразувано чрез прекратяване без ликвидация и вливане в „Б.“ ЕООД, извършено по реда на чл.262 от ТЗ .

С първият се претендира осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение от 180 699, 87 лв. равняващо се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се дължи поради неизпълнение на чл. 28 от Договора за гражданско дружество изразяващо се в разрешаване ползването на водопровода от лице, което не е съдружник - „З.-****“ ООД, без съгласието и въпреки противопоставянето на „Т.К.К.” АД.

С вторият иск се иска осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 5000 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв., равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъщественото преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

С третия иск се претендира осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 5000 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв., равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.26 от договора изразяващо се в разпореждане с участието на „Х.Б.У. - К. ЕООД в Договора за гражданско дружество, извършено чрез осъщественото преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

В отговора на исковата молба, ответникът е направил възражение за нищожност на договора за гражданско дружество, респ. за неоснователност с оглед на същата на трите обективно съединени иска.

В ДИМ са оспорени възраженията за нищожност на процесния договор. Посочено е обаче, че при евентуален извод на съда за основателност на

същите даденото от ищеца по сделката ще подлежи на връщане от ответника. С оглед естеството му /направени разходи и вложени вещи във водопровода на ответника за реконструкцията и ремонта/ на връщане ще подлежи не даденото в натура, а заплащане на равностойността му /компенсаторно обезщетение/. Сочи се, че невръщане на даденото по споменатия начин ще доведе до неоснователно обогатяване. На тази база е направено искане да се допусне изменение на иска за 5000 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв., равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъществено преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник, чрез приемане за разглеждане при условията на евентуалност и на претенция за заплащане на тази сума, но като компенсаторно обезщетение за престациите, които ищецът е направил в полза на ответника, респективно неговия праводател в изпълнение на нищожния договор.

Изрично е подчертано, че с исканото изменение се цели добавяне на ново основание на иска, наред с ПЪРВОНАЧАЛНО заявеното, каквото изменение е допустимо с оглед ТР № 4/ 2016 г. прието по т. дело № 4/ 2014 на ОСГК на ВКС, а не замяна на основанията.

От така описаното искане в ДИМ, а и при запознаване с цитираното в него ТР следва логичен извод, че от страна на ищеца не се прави ЗАМЯНА на обстоятелствената част на втория от първоначално предявените осъдителни искове по чл. 79 от ЗЗД, а е изразена воля към същата да се прибави нова, която да бъде разгледана евентуално при формиране на извод за неоснователност на главната поради нищожност на сключения между страните договор.

Прави впечатление, че от страна на Сз ОС конкретно произнасяне по искането за така направеното изменение не е направено, т.е. липсва определение, с което примерно да се допусне изменение изразяващо се в замяна на първоначално предявената обстоятелствена част с новата такава. Това изключва извод, че съдът се е десезирал от разглеждането на

първоначално предявения главен иск.

До извод в тази насока не може да се достигне и по причина, че на 24.02.2021 г./стр.184 от делото на Сз ОС/, ищецът е подал молба за увеличение на частично предявения главен иск за обезщетение поради неизпълнение на чл. 27 от Договора, а и на евентуалния такъв от 5 000 лв. на 60 2233, 29 лв. То е допуснато от съда с протоколно определение от 27.04.2021 г. като в диспозитива на същото е направена подробна и ясна индивидуализация на главния и евентуалния иск.

В постановеното по делото решение № 260306 от 01.09.2021 г. липсва произнасяне по главната искова претенция за осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 60 2233, 29 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв. и равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъщественото преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

В интерес на истината в решението липсват конкретни и ясни мотиви, които да наведат ПАС до извод, че съдът е разглеждал същата и само е пропуснал да изрази волята си в диспозитива.

Това води до извод, че в случая са налице предпоставките за постановяване на допълнително решение по исковата претенция за осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 60 2233, 29 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв. и равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъщественото преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

Така изложеното налага отмяна на постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 318 от 2019 г. решение № 260090 от 03.08.2022 г. в частта му имаща

характер на определение, с която е оставено без уважение искането на „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. за постановяване на допълнително решение относно по исковата претенция за осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 60 2233, 29 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв. и равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъществено преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

С оглед на същата делото следва да се върне на Сз ОС за постановяване на ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ, с което спорът по този иск да се разреши по същество.

Водим от това съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 318 от 2019 г. решение № 260090 от 03.08.2022 г. в частта имаща характер на определение, с която е оставено без уважение искането на „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. за постановяване на допълнително решение по исковата претенция за осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 60 2233, 29 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв. и равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъществено преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

ВРЪЩА делото на С. окръжен съд за за постановяване на допълнително решение по исковата претенция за осъждането на „Б.” ЕООД,

гр. К., ЕИК ***** да заплати на „Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. К. обезщетение в размер на 60 2233, 29 лв., като част от общо дължимите 180 699, 87 лв. и равняващи се на тройния размер на равностойността на вложените от ищеца по договора 60 233, 29 лв., което се претендира поради неизпълнението на чл.27 от договора, изразяващо се в разпореждане с извършените от „Х.Б.У. - К. ЕООД вноски (трасето на съществуващия водопровод с водопроводна арматура /тръби, съединяващи части и други/, както и неговите отклонения), извършено чрез осъществяването на преобразуване, без знанието и съгласието на другия съдружник.

ПРЕКРАТЯВА производството по в. т. дело № 681/2022 г. по описа на ПАС по отношение на подадената от „К.-Т.К.К.” АД, ЕИК *****, гр. С.З., въззивна жалба с вх. № 268 788 от 27.09.2021 г. на Сз ОС и по отношение на подадената от „Б.” ЕООД, гр. К., ЕИК *****, въззивна жалба с вх. № 269584 от 02.11.2021 г. на Сз ОС.

ВРЪЩА тези две жалби на Сз ОС поради преждевременното им изпращане на ПАС.

Същите следва да се върнат за разглеждането им по същество от ПАС след приключване на производството по 250 от ГПК с постановяване на допълнително решение, съобщаването му на страните и т.н.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____